

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Рівненськ: 29-41
Друкарні: 29-24
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Przewodniczący: J. Antoniewicz wr.
Za sandnosa: Schönthaler starzy sekretarz.

З історії „Рідної Школи“.

(На маргінесі книжки Льва Ясінчука: „50 літ Рідної Школи“).

VIII.

Господарка й урудування записами.

Не допоможуть найсвітліші плями й найідейніші зусилля виділів якогось товариства, коли господарка тих виділів є невідповідна. Господарка виділів Р. Т. П., пізніше й Українського Пед. Т-ва, була не лише невідповідна, але деколи й недостаточна, а навіть і шкідлива. Під тим оглядом У. П. Т. не мало щастя, хоч у проводі Т-ва стояли люди довіря достойні.

В перших початках не було ще чим господарити. Не було жадної канцелярії, а виділові полагоджували справи кожний особисто вдома, а на засіданнях лише реферували. Коли прийшли субвенції з гал. союму, коли прийшла вже розпродажа власних видавництв, то справа рахункового діловодства в Т-ві не змінювалася. Але виділ не звертав на це якось уваги і звіти з діяльності виділів не стрічалися довший час з ніякою критикою членів. Перший раз відважився виступити з критикою діяльності виділу Р. Т. П. член Т-ва, учитель Д. Дмитерко, на загальних зборах дня 8. XII. 1921 р., значить — по десятих роках існування Т-ва. Закінчив він виділові дрібничковість, полагоджування самих біжучих справ, слабе редагування „Учителів“ та незацікавлення провінцією. Крім цього, як член контрольної комісії, застерігав той-же Дмитерко, що не хоче нікого ображувати, але домагався, щоб на майбутнє скарбник Т-ва не мав права сам назначувати ціни на книжечки Т-ва без рішення виділу; щоб без рішення виділу не міг скарбник подавати на майбутнє нижчої ціни книжечок, як вона має бути в дійсності; щоб скарбник не виплачував нічого без рішення виділу; щоб на всі видатки скарбника були посвідки; щоб ремунерації за писемні праці були унормовані; вкінці щоб звідомлення скарбника й магазинура годилися.

Така критика господарки виділу членом контрольної комісії була без сумніву менше приємна; на жаль, не була вона — остання.

З другою тяжкою критикою діяльності „економіста“ і скарбника Т-ва стрінувся виділ на заг. зборах в 1910 р. Тоді підняла взагалі діяльність виділу гостріший критицизм, а видавництва Т-ва щойно перший раз; про спосіб редагування книжечок Т-ва підняв критичний голос знааний у свій час з популярних праць учитель Миколаевич.

А тимчасом Р. Т. П. мало вже дві власні камениці, мало будинки винаймані на бурсі, мало вже великі і вірничковані підприємства, тому треба було конче постійного догляду, іншої

контролі в діловодстві. Тому о. проф. д-р Ст. Юрик домагався на тих-же заг. зборах в 1910 р. заведення „платної роботи адміністраторів“, значить: домагався створення постійної канцелярії з урядовцями, з книговодами, щоб відтяжати в той спосіб економію і скарбників Т-ва.

Але й це не допомогло. Господарка в У. П. Т. все була Ахилевою стопою. Були такі виділи У. П. Т., котрі не вміли дати собі ради з фінансовими справами й попадали в довги, а були й такі, що, втікаючи перед фінансовими справами і довгами, ліквідували передчасно деякі справи, або продавали придбані вже об'єкти, і знова своєю бояливістю наражували Т-во на невідладувані шкоди. Прим. через будову величавої бурси при вул. Потоцького у Львові попало Т-во в довги. Заг. Збори в 1910 р. вибрали виділ під виразним кличем *санай фінансів*; вибраний виділ, замість розвинути діяльність на придбання фондів на сплату решти довгів, як це робили інші товариства, й іти музикою з енергією вперед, продал бурсу, віддав довги, а за решту купив невідповідний на бурсу дім при вул. Хшановської. І тшчися, що зробив добру „трансацію“, бо позбувся довгів. Але не хотів цього арозуміти, що тієї трансакції не було би, якби митр. А. Шептицький не був купив цього величавого об'єкту на монастир СС. Василіанок за суму 539.000 кор., коли знавчі оцінили вартість об'єкту лише на 450.000 кор. В той спосіб змарнувався розмах праці й енергії небуденних в нашій суспільності людей, як о. Вол. Ганицького та проф. політехіки І. Левинського, заходами яких придбано і парцелю і будинок для У. П. Т.

З другого боку деякі виділи пускалися на невдачні комерційні підприємства — коштом придбаних уже нерухомостей. Прим. Головна Управа з 1921 р. задумала — на основі опінії своєї видавничої комісії — змонополізувати видавництво шкільних книжок, щоб таким чином добути засоби на утримання своїх шкіл (сх!); Щоби добути на це підприємство потрібні фонди, рішила Гол. Управа на своєму засіданні 26. VI. 1921 р. більшістю голосів (проти 41) продати свою двоповерхову каменицю, яку купило Т-во в 1920 р. у Львові при вул. Гавзнера ч. 12. На основі цього рішення продано цю каменицю дня 26. VI. 1922 р. за ціну 9.000.000 марок, яких вартість з кожним днем внаслідок інфляції падала, на що списано договір купна і продажі щойно дня 25.

жовтня 1922 р. дальше на ту саму ціну. При тому купуючий не хотів платити на себе жадних гіпотечних довгів, які тшчили на камениці. Тому Т-во перебрало їх на себе, але Головна Управа, діставши гроші за продаж камениці, не сплатила зразу в марках цього довгу, лиш проволікала справу так довго, аж давні передзвонні довги перемінені на повну вартість у золотих. В той спосіб господарила Гол. Управа так комерційно, що позбулася дому за марні і, не маючи вже дому, сплачувала ще довги гіпотечні, і то у високій сумі. Чи вже сплатила, невідомо. Ця неспроба і необережна трансакція Гол. Управи викликала була різні закиди серед громадськості. Тому на підставі рішення Заг. З'їзду „Рідної Школи“ з 1926 р. перевірювала цю справу окрема комісія, яка „не могла нікому принизити злогобного діланія“. Але тим справа не покінчилася. Теперішній голова Т-ва радник Ілля Кокорбула скликав другу комісію під проводом д-ра Костя Левицького, яка перевірювала справу в 1929 і 1930 рр. і дійшла до такого самого вислідку. Остаточно Гол. Управа видала з кінцем 1930 р. документи дотичної продажі друком п. н.: „Виявлення в справі продажі дорожочинностей і камениці У. П. Т. в рр. 1921—1922“; означає документи мимосьво справи не вияснюють, приваючись оскільки, що не сказано, хто поносить вину за таку господарку. Сподівалися, що на з'їзді, який відбувся 25. III. 1931 р., справу цю на основі виданих документів порушить хтось з делегатів, але мабуть з огляду на виявил Т-ва ніхто не хотів розгортати пристрастей. Однак думавмо, що до тої справи слідуючий з'їзд ще заверне і внесе якусь ухвалу, бодай з огляду на чистоту історії „Рідної Школи“.

Але як справу продажі камениці на видавничтво книжок у часі інфляції можна назвати лише каригідною необережністю, а несплатення довгів у марках тяжким занедбаням, то справа дорожочинностей по бл. п. Бучацьких має інший вже посмак.

Бл. п. Вол. Бучацький та його жінка бл. п. Олександра Бучацька полишили для У. П. Т. в 1918 р. своє домашнє улаштування на загальну вартість 90.000 австр. корон, яке — на жаль — в часі воєнних політ 1918-19 р. в Дрогобичі розкрали. Зберігали лише швидко рукою дорожочинності, як брилянти, перли та золота біжутерія — 21 штук. Ці дорожочинності перевезено до Львова і віддано згідно з записом добродіє У. П. Т-ву в руки тодішнього голови. Препози ці продано за 534.000 польських марок. Замість купити за ці гроші якусь нерухомість, чи вложити у видавничтво книжок, куплено за ці гроші — не являти в якій цілі і коли — російські царські рублі і вложено їх в касі „Центробанку“, які там є понині й очевидно не мають найменшої вартості.

ФЕЙЛЕТОН „ЛІЛА“ З ДНЯ 29. ЛИПНЯ 1931.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

З ПРОБЛЕМ ЛІТЕРАТУРИ.

Майбутні шляхи літератури.

Вся проблема майбутнього, хоча би найближчого розвитку нашої літератури в тому: чи піде вона європейськими шляхами чи азійськими? Ці два типи культури досі досить сильно відокремлені, щоби розуміти різницю між ними без довгих дефініцій. Маємо вже й ідеологів, що кажуть про потребу синтезу обох культур, мовляв тому, що Україна разом із Росією самим своїм географічним положенням призначена для виконання такої високої місії.

Справа не в передбаченнях і гороскопах, як така синтеза повинна виглядати і чи вона буде чимсь у роді месіаністичної ідеї славянофільства або германства, які хотіли спасати людство або буде тільки необхідним наслідком випадкових історичних сил, що заважають на дальшій державно-суспільній розвитку наших земель і вигадають у нас перехідний тип культури — змішку азійської психіки з європейським інтелектом. Якщо найдуться в нас геніяльні теоретики нових культурних цінностей і такі самі дужі творчі таланти — нема причини журитися нинішнім і завтрашнім станом нашої творчості; полишимо її думкам тих, що вірять не тільки в спромогу обнови рідних цінностей, а ще й в нашу провідну роль в загальній культурі.

Наші думки обмежуються до вузького кола. Виходимо з того погляду, що наша література відчуває вже нині або відчує завтра невіддільну потребу засвоїти собі дотеперішній досвід європейських літератур і з ним досвідом від-

криє деякі сторінки розуміння людської психології та деякі проміни, що осяють не один момент дальшого її розвитку. Історія європейських літератур спонукує наших письменників і критиків задуматися над явищем, що кожна із тих літератур має творців найрізноманітніших світоглядів і різних психічних організацій і всі вони складаються на одну національну літературу, без огляду на те, яке було їх відношення до суспільного ладу та влади їхньої доби і наскільки їхні ідеали різняються від ідеалів сучасного громадянства.

Існують різні роди літератур, якщо терміном „література“ схочемо називати також усю продукцію без професійного вжитку себто нелітературну, але нема двох або трьох паралельних літератур одного народу розмежованих на підставі різних суспільних ідей письменників, а тим менше на підставі їхньої партійної приналежності.

Без огляду на те, в чіх руках буде вплив на розвиток нашої літератури, не уявляємо собі, що він міг бути доцільніший від тої свободи, з якою нинішній європейський письменник змальовує свої переживання по власній впадоби аж до меж бунту проти національних ідеалів, загальних релігійних вірувань і святощів традиції. Суспільність, що хоче мати літературу мусить бути завжди міцніша від одної або кількох сильних індивідуальностей, збунтованих проти неї; коли-ж вона слабша то може саме запорукою її розвитку є те, щоби верх узяли одиниці далекоглядніші від мудрости збереженої в її писаних і неписаних законах.

Як довго само поняття свободи не буде захищене в нашій літературі як небезпечна ідея, наші письменники, так само як дотеперішні

європейські, будуть бунтуватися в її імені проти обмежень прав одиниці та прав творчості, навіть коли почнуть свою працю як звеличники нововибореного ідеалу суспільної свободи або як прислужувачі наймити офіційного режиму.

Хто глядить на літературу очима сучасного європейця, той не зякається лиховісного впливу П ідеології, накиненої хоча би найсильнішою, найхитрішою та найбільше безоглядною владою. Твір літератури живе тільки завдяки подихові індивідуальної свободи; його ідеєю не є ніколи дитирамб у честь переможних суспільних форм; тривкість його форми не залежить ніколи від тривкості суспільної або державної ідеї.

Коли кожний із нас, що якоюсь невеликою частинкою, свідомо або ненароком, впливає на долю літератури тим, що висловлює думку про неї — мусить боронити якихось точно означених суспільних ідеалів як член громадянства то ця наша співучасть у розяснюванні сучасних завдань не дає нам ніякого права вірити, що розвиток літератури пішов би якнайкращим шляхом саме згідно з нашими ідеалами. А коли віримо в це, тому, що не можемо уявити собі багатшого та повнішого життя, як те, яке творимо із спокуси наших особистих досвідів, мрій та абстрактних понять то такі маємо хвилини критичного просвітку, в яких розуміємо, чому розвиток збірної літературної творчості по лінії одної ідеології, на службі одного суспільного ідеалу, піддержуваний і спрямовуваний, хоча би наймогутнішою та найкультурнішою владою і найбільше патріотичним громадянством був би швидше процесом у напрямку занепаду, ніж зросту, більшим запевненням творчості, ніж її потвердженням.

сти! Так отже господарено в Т-ві добродійним ванисом, що за дорожнечності рідкої вартості, а як можна було тоді купити бодай якийсь дім, не аллаво ані одної книжки!

Розуміємо, що порушення тих справ у випадковому році не дуже то для „Рідної Школи“ приємна справа, але в громадянських справах — жодяй у співаннім речинні — всяка правда, навіть найприкріша, в ліпша, ніж прикривання ліпшости. Зрештою історія в учительському житті. То й історія „У. П. Т. — Рідної Школи“ мусить також учити чогось своєю суспільністю: позитивною працею, — як на будуче поступати треба, а похибками — як не треба при веденні товариства поступати; а дальше, коли поповняється якусь похибку, треба мати відвагу до цього признатися та повести консеквенцію.

Зрештою теперішня Головна Управа поставила своїми публікаціями справу виразно і чітко, треба сподіватися, відомому серед громадянства. Нехай отже і ця стаття причиниться до прочищення переборщених на цю тему серед громадянства сплетень.

С. Перський.

Спалення 3.000 примірників книжки.

З документів часу.

Sąd Okręgowy w Tarnopolu Wydział karny II.
dnia 22. VII. 1931 r.

Do Pana Dr. Hrycia Oliynyka, adwokata
w Grzymałowcu.

Zawiadamia się, że odnośnie do tutej. orzeczenia z dnia 4. III. 1931 r. L. Pr. 103 i orzeczenia Sądu Apelacyjnego we Lwowie z 11. kwietnia 1931 r. Kz. 115/31 tut. Starostwo zarządziło zniszczenie broszury p. t. „Korotka istorija Hrymalowa i sil sudowego hrymalivskoho okruha“ przez spalanie wszystkich zajętych egzemplarzy.

Kmiec wr.

Свого часу була згадка в „Ділі“, що комісар староства в Тернополі п. Августин Кудернич забрав цілий наклад книжки видрукованої в 3000 примірниках в друкарні Ал. Салевича в Тернополі під заголовком „Історія Грималова і сіл судового грималівського округу“ уложеної між іншим д-ром Гр. Оліїником адвокатом в Грималові за це, що в тій книжці згадане було про тав. „шкільний плебісцит“ в 1925 р. та про поляглих в с. Паївки 4-ох парубків.

Суд на внесення Прокуратора п. Музики в Тернополі і Суд Апеляційний у Львові, ту конфіскату затвердив. Сконфісковано в ній лише кілька рядків на сторони 23 і 24 та III-ій тої книжки, але спалено цілий наклад, так що автори і видавці, а між іншими Філія Провісвіт в Грималові, понесли матеріальну шкоду на поверх 6000 зол. Всі заходи на зворот тої книжки розуміється по усуненню вже сконфіскованих місць — остали без успіху.

До речі сказавши, ті самі рядки були погін надруковані в часописі „Неділя“ у Львові і перейшли цензуру без ніяких перепон. Видавці книжки просять нас повідомити при цій нагоді всіх наших емігрантів в Америці, Канаді, Бразилії і в Аргентині зі скалатського повіту, що тієї книжки, яку вони заздалегідь собі замовили, в причин від авторів і видавців незалежних переслати не можна, за що їх перепрошується.

Поможіть Погорільцям!

Для 8. липня ц. р. навістила громаду Зарваницю підгаєцького повіту страшна пожежа, якій подібної найстарші люди не пам'ятають, тим страшніша, що одночасно велика завірюха навіть не дозволяла думати про рятунку.

Пожежа знищила до тла кількадесят господарств, в тім около 100 будинків. Кілька соток людей опинилося без даху над головою, без одягу, без шматка хліба і без ніяких засобів до життя, бо враз з будинками згорів домашній добуток, інвентар і збіжжя. Шкода йде в сотки тисяч, а положення погорільців погіршує те й те, що не маючи інвентарів, не мають чим зібрати погорільчих плодів, не мають чим їх звести й ніде заховати, так, що являється погорільцям грозить на добавок утрата цюгорільчих плодів, утрата добутку їх цюгорільчої праці, остання дошка їх рятунку.

Щоби нести поміч погорільцям, склався Повітовий Комітет у Підгайцях і заведено негайно збірку в натурі в усіх громадах підгаєцького повіту, — однак локальна поміч це лише капля в морі і не минути нечасні погорільці своєї долі, якщо негайно ширше громадянство не прийде їм в видатною помічю.

З тої причини підписаний комітет звертається до всього громадянства з горячою

просьбою надсилати жертви для погорільців. Жертви просимо посилати на адресу Союзу Кооператив у Підгайцях для Пов. Рятункового Комітету, який негайно займеться їх роздаю.

У Підгайцях дня 18. липня 1931 р.

ПОВІТОВИЙ КОМІТЕТ:

Преосв. єпископ Никита,
Посол Олекса Яворський, о. Іван Тонар,
парох Підгаєць, нотар Степан Левицький,
адв. д-р Євген Ловицький, адв. д-р Григорій Стецюк, інж. Гриць Кузьма.

ОСТАННІ ВІСТІ

НАРАДА ПРЕМ'ЄРА ПРИСТОРА З МАРШ. ПІЛСУДСЬКИМ У ПІКІЛШКАХ.

Прем'єр Пристор виїхав уже на відпочинок. Два дні був у Вильні, звідкіля виїхав до свого хутора в Борках, який положений близько Пікілішок, де перебуває тепер на відпочинку марш. Пілсудський. У Варшаві кружляли в понеділок 27. липня ц. р. вістки, що в неділю 26. липня ц. р. відбув прем'єр Пристор важну нараду з марш. Пілсудським, на якій обговорювано фінансове і господарське положення Польщі. Сподіються, що в найближчих днях зарізвуть до Пікілішок тож міністра скарбу Яна Пілсудського. Марш. Пілсудський залишиться у Пікілішках до 8. серпня ц. р., звідкіля поїде на зїзд легіонів до Тарнова.

ЗНОВУ РЕДУКУЮТЬ УРЯДНИКІВ.

З Варшави надійшли тривожні вістки, що від 1. серпня ц. р. зредукують знову біля кількох тисяч урядників. Редукція обійме урядників міністерств та властей I. і II. інстанції. Редукватимуть урядників різних ресортів і необхідних властей, щоби лише досягнути з цих редукцій 65 міль. золотих ощадностей.

БАНК У ФІНЛЯНДІІ ЗДЕРЖАВ ВИПЛАТИ.

Бюро Вольфа повідомляє з Гельсінгфорсу, що рада банку „Suomen Vienti Pankki“ здержала виплати від неділі 27. липня ц. р. Цей банк засновано в 1920 р. і має 12 міль. фінляндських марок основного (акційного) капіталу.

НАРАДИ СТІМСОНА З НІМ. УРЯДОМ.

З Берліна повідомляють, що Стімсон конферував доволі довго з нім. міністром війни Гренером. Кружляють вістки, що Стімсон домагався від Німеччини політичних уступок під цю пору, вважаючи на дотеперішнє прихильне поперття нім. уряду зі сторони Зєднених Держав. Преса пригадує, що на останнім засіданні нім уряду перед виїздом канцлера Брінінга і мін. Курціуса до Парижа, мін. Гренер загрозив димісією на випадок політичних уступок канцлера Брінінга у Парижі. Стімсон був також з візитою в понеділок у год. 11.30 у президента Німеччини Гінденбурга.

МЕКДОНАЛЬД У БЕРЛІНІ.

У понеділок 27. липня ц. р. відїхав Мекдональд потягом в год. 8.15 до Берліна. Перед своїм відїздом з Лондону Мекдональд заявив, що метою його візиту є довести до прихильних вислідів і погасити взаємину з Німеччиною, досягнених візитою німецьких достойників у Чекер. Мекдональда повитали в Берліні з великими почестями. На стрічу на залізничній доріжці приїхали канцлер Брінінг і мін. Курціус з багатьома вищими урядовцями. Також прибув Гендерсон з англійським амбасадором у Берліні. Німецька преса вітає приїзд англійських достойників дуже прихильно та сподіється, що оба англійські достойники хіба тепер уже переконаються, хто є справником фінансової і господарської кризи Німеччини. Преса зазначає, що лише спільним зусиллям Англії та Німеччини, можна побороти лихо, бо в противному випадку не дійде до порозуміння і рятунку Європи.

Біржа.

Гроші.

Америкапський долар 9 07 00—9 08 07, канадський долар 8 97 00—8 99 30, чеська корона 0 26 50—0 26 75, австрійський шілінг 1 25 50—1 26 00, румун. лей 0 00 00—0 00 00, французський франк 0 34 75—0 35 00, швейцарський франк 1 73 00—1 73 10, фунт стерлінгів 43 50 00—43 60 00, радянський червінець 0 00—0 00, німецька марка 0 00 00—0 00 00.

Золото: 20 корон 36 80 00—37 00 00, 20 франків 35 00 00—35 20 00, 20 німецьких марок 00 00 00—00 00 00, 10 російських рублів 47 00 00—47 20 00.

Срібло: Австрійська корона 0 36 00—0 36 50, 5 австрійських корон 2 00 00—2 10 00, австрійський фалерон 1 00 00—1 05 00, російський рубель 1 60 00—1 75 00 копійки за рубль 0 80 00—0 85 00.

Буря в мадярському парламенті.

В Будапешті став разити дня 23. ц. м. новий мадярський парламент. При виборі парламентарних комісій опозиційні партії чулися покривдженнями і счинили велику бучу. Опісля при укладанні денного порядку найближчого засідання, посол Екгард заатакував уряд, домагаючися дискусії над його останніми роапорядками, що обмежують політичну свободу громадян. Зажадав також, щоби парламент занявся перш усього виборчими зловживаннями, яких адміністраційна влада допустилася в покривдженням опозиційних кандидатів. Вияснити ті брудні балканські відносини!

Серед гримких оплесків опозиції та крикливих протестів урядових партій, забрав голос президент міністрів гр. Бетлен і застерігся проти цього, щоби в мадярському парламенті хтось говорив про балканські відносини. „Алеж це правда!“ — залунали крики і р. Бетлен не міг довгий час прийти до слова, бо опозиційні послі закричали його словами: „Уступити!“ при рівночасних протестах правіці. Соціальні демократи кричали до урядових партій: „Ви шахрайством здобули свої мандати!“ Крики не вгавали підчас промови пос. Седера (соц. дем.), що також виступив гостро проти виборчих зловживань, та підчас промов двох інших послів, що боронили уряду.

Повстання муринів у Конго.

По донесенням бельгійських газет муринське повстання в Конго почалося в місцевості Кванда, де мурини напали на одного бельгійця. Він прогнав напасників кількома крісовими стрілами. На місце випадку прибув командант бельгійської залоги Бальот з кількома вояками. Однак мурини убили Бальота, а тіло його роздерли на кусні і віли. Голову задержав собі провідник людодів і вечором улаштував довкола неї воєнний танець. Це стало заохотою до загального муринського повстання. Кільканацять тисяч тубильців кинулося на оселі європейців, спалили їх і амусли білих до втечі. В часі одного бою адміністратор Векс з чотирма вояками убив кількох муринів і це більше загострило ситуацію. На місце прибули бельгійські колоніальні війська і почали скорострілами приборкувати повстання. Коло Лізенпеле вбито 25 муринів, а коло Бангуї 30. Велика різня була у Кванді, де згинув був Бальот. Убито 60 муринів, а з бельгійців було 10 ранених. В інших сторонах згинувло 100 муринів. У збунтованій провінції находитись тепер 400 вояків, 26 скорострілів і 6 старшин. Тих шістьох це одинокі білі, бо інші це війська, зарекрутоване серед тубильчого населення.

НОВИНКИ

Дентист Яків Насс, Львів, Сикстуська 17/П. повернув і приймає як давніше.

— Конфіскація „Діла“. Попередне (166) число „Діла“ заняла поліція з приводу конфіскації одного речення у звіті з Повітового Зїзду в Станиславові. Є це 41 з черги конфіскація „Діла“ в цьому році.

— Кара за українську мову. Староство в Скалаті укарало гривною 50 зол. або 2-денним арештом о. Ізидора Свистуна, пароха в Староміщині, за письмо (дата уродження) до суду в Підволочиськах в українській мові.

— Вигляди для хліборобів. Секретар Союзу рілничих організацій, Ст. Госціцький оголосив свій погляд на передбачувану ситуацію рілників після цьогоріч. жнив. На його думку слід рахуватися зі спадком цін збіжжя нижче теперішніх. Вправді врожай є середній, але осіння поодаж наслідком скрутного фінансового положення буде надмірна. Вивіз за границю при радянській конкуренції, що переходить знову в демпінг, взагалі трудний. Для продуцентів у Польщі корисний невврожай на Угорщині і спадок скількості жита в Німеччині.

— Чого у нас не вільно? У звязку з новинкою, що була у нас під цим наголовком у вчорашньому числі „Діла“ і яка торкалася заборони якихось українських фільмових знімком, просять нас зазначити, що фірма „Соняфільм“ не просила ніколи ніякої влади дозволу накручувати фільму у Карпатах. Вплинула лише свого часу до станиславівського воєводства просьба на дозвіл реалізувати культурно-наукову фільму „Гуцульщина“ в околиці Жабного, але надвірнянське староство такого дозволу, без подання мотивів, не дало. Ця заборона була у нас своєчасно в оригіналі надрукована. Фірма „Соняфільм“ не робила ніяких знімком у Карпатах.

отже польська влада не мала що конфіскувати. Щодо сценарія фільму „Гудульщина“, то вістки польської преси про її адогадний „протидержавний характер“ позбавлені всяких підстав тому, що того змісту ніхто з польських чинників не мав нагоди пізнати. Фактом є, що польська влада ані не пускає українських фільмів за кордон до нас, ані не дозволяє тут накладувати українські фільми. (При тій нагоді зазначимо, що добре було би, щоб фальшиві вістки про цю справу, які появлялись у польській пресі, були спростовані інтересованими особами безпосередньо на сторінках тих польських газет).

— **Воздушна труба**, яка навістила мин. тижня Люблинщину, наробила більше знищень, ніж спершу здавалося. В околиці Розкопачева, пов. Любарт, труба втягнула в себе воду з озера, яка опісля розлилася на поля. На другий день селяни збирали по полях рибу. Цілий ліс лежав на землі, бо труба поклати всі дерева покотом, вирвавши їх з корінням. Під Люблином перевернуло товарний потяг з 33 вагонами.

— **В часі бурі** завалився дах над молотильню на фільварку Зміївка, пов. Тереховля, убиваючи на місці Стефанію Леню, яка там сховалася перед дощем.

— **Для кого не стало місця**. На основі обчислень головного статистичного уряду в часі від 11. листопада 1918 р. до 31. грудня 1930 р., отже за 12 літ виїмгувало з Польщі до європейських країв кругло 909.000 осіб, з чого половина вернула назад. До закордонських країв виїхало 637.477, вернуло 195.000, отже лишалося в закордонських краях 441.806 осіб. Вагали виїмгувало з Польщі безповоротно 895.103 особи.

— **Вкрали куфер з 2.550 доларами**. До села Оксиня на Поліссі вернув недавно з Америки Іван Козачук і привіз зароблені тяжкою довголітною працею долари. Хотів купити в рідному селі кусник ґрунту і спокійно господарити. Вістка про його поворот розійшлася швидко в цілій околиці і швидко знайшлися люди, що рішили загарбати його маєток. Коли Козачук вийшов з родиною в якійсь справі з дому, злодії добилися до його хати, винесли американський куфер зі всіма річима, забрали ще й два годинники, золотий перстень та одіж і вивезли в поле. Тут розбили замок від куфра, забрали 2.550 доларів зі всіма річима і пропали без сліду. Козачук, побачивши, що стратив увесь добуток довголітньої праці і став нуждарем, збожеволів.

— **За власне жито** ще їх забито. На польсько-радянському пограниччю розігралася мин. тижня така сцена. На полі по радянському боці вийшло двоє селян і почали жати збіжжя. Тоді надійшло кількох граничних вояків і крісовими

стрілами положили їх трупом. За що? Селяни хотіли жати збіжжя, яке на весну посіли на своїх полі, бо не мали вже хліба. Тимчасом збіжжя було призначене до колективу. За опір владі загинули.

— **На румунському дворі** в Букарешті відбувся 26. ч. м. формальності цивільного і церковного вінчання княгині Ілєани з архика. Антоном Габсбургом. Як урядовець цивільного стану виступав міністр Гаманджю. В годину пізніше було церковне вінчання, яке дав у королівській палаці католицький архієпископ Цізар. Перед вінчанням княгиня Ілєана адожила заяву, що задержує румунське громадянство. Опісля рушила весільна дружина крізь місто, де серед непроглядних мас народу найшлося кілька тисяч самих селян, спроводжених з цілої Румунії. В Сінаї відбулися великі народні забави, на яких кн. Ілєана роздавала грошові датки і дарунки для бідного населення.

— **На вправах артилерії** п. л. Замбровом гарматчик Станіслав Ястшембек пустив через неосторожність на землю гранату. Настав вибух, що розніс гарматчика на дрібні кусники. Другого гарматчика тяжко покалічило.

— **Письменник Горький** перепросився з більшовиками і вернув із заграниччя до Москви. Після нарад з радянською верхівкою рішився остатнє цим разом у Радянщині довший час. У звязку з цим ходять слухи, що Горький має стати комісарем освіти.

— **Скажений вовк** появився коло села Молчацьке, пов. Барановичі і загриз кількадесят штук худоби. Люди зробили облаву й вбили вовка.

— **Комуністичний самосуд**. У Відні найшли молодого купця Земельмана, застріленого у своїй мешканні. Поліція викрила винуватця, якогось Шпільмана, родом зі Швайцарії. Показалося, що Земельман загинув на основі партійного присуду. Він був членом комуністичної партії, виступався більшовиком. Недавно виключили його з партії, а що він навязав зносини з протикомуністичною організацією, засудили його на смерть.

— **Беруться до бомб** протифаш. організації в Італії. На одній з найлюдніших вул. у Неаполі вибухнула пекольна машина. Завдяки шасливим обставинам покалічило тільки двох прохожих. Від гуку вилетіли шибви в цілій околиці. Це був тільки початок. Того самого дня вибухнула бомба в галерії Умберто Прімо, раничи три особи.

— **На олімпійському шаховому турнірі**, що відбувся в Празі, світове мистецтво в шахах досягнула дружина американських Зєдинених Держав, здобувши 48 пунктів. На другому місці

станула польська дружина (47), даліше чехословацька (46), югословянська (46). Опісля стрія, Англія і т. д. На останньому місці публіцисти Естонія та Норвегія (по 15 $\frac{1}{2}$ пунктів).

— **Дрібні вістки**. Із Вонбжези коло Видгоші атік адвокат Чинішкий, спростівши на шкоду карного суду у Львові утік назев. Михайло Горонь, засуджений за різні влочини на кількालітню в'язницю. — В Берліні поїснєся Баніир Вільгельм Танг, полавши у фінансові клопоти у звязку з теперішньою крізою. — В Пітсбурзі згорів захист для старій, при чому загинув 30 осіб. — В Краєвничях, пов. Велюнь, проділася дитина з двома головами, але така німа, що ледви чи буде жити. — Бувший еспанський король Альфонс купив біля Парижа старинний замок і замешкав там з родиною.

— **Поправка**. В надісланій статті п. з. „Гігієнічна вистава в Тереховлі“, поміненій у 161. ч. „Діла“ видруковано помилково, що виставу відвідало 124 особи замість 1.124. — В дописі із Бродів п. з. „Ще про ювілей митрополита Шептицького“, поміщено а ч. 164. „Діла“ пропущено через недогляд слово „Прєосвященний“ перед словами „єпископ Іван“.

— **Знижки на „Світезі“ для членів „Сокола“**. Сокіл-Батько подає до відома своїм членам, що одержав від Дирекції ставу „Світезі“ знижки 50 проц. (одноразовий вступ зі знижкою 30 сот.). Члени та учасники С—Б, що бажають користати зі знижки, мусять зголоситися з виказками до канцелярії в цілі заведення реєстру та зазначення цього на виказці найдаліше до суботи 1. VIII. ч. р. в годинях урядових. Львівські Т-ва „Сокіл“ можуть також зголосити своїх членів.

— **Філія Т-ва „Просвіти“ в Сяноці** одержала дня 24. липня ч. р. через Обєднання Українських Організацій в Нью Йорку на просвітну акцію в районі філії від: о. Йосифа Ялєчка квоту 16 дол., Романа Слободяна квоту 10 дол., Николая Олексі квоту 5 дол., Гавріїла Слободяна квоту 2 дол., Стефана Слободяна, Павла Лозінського, Марії Кішак, Анни Сидор, Федора Гришка, Дмитра Стасіцького, Григорія Хвастяка, Яка Сагар, Олексі Загібайла, Василя Андрусинина Григорія Загоруйка і Андрія Поливачка по 1 дол. — разом 40 дол. і за цей щедрий дар всім Вп. Жертводавцям широ дякує

Дайте моральну й матеріальну поміч тим, котрі впали жертвою найнижчого громадянського обовязку!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 29. ЛИПНЯ 1931.

ІНЖ. В. ПРОХОДА.

4)

Українське сокільство за кордоном.

Поруч з перешкодами матеріального характеру українське сокільство, на жаль, внаслідок фальшивого розуміння сокільської ідеї витримало ще й натиск протестаційної акції з боку російських і поляків, особливо перших, і то переважно в особі своїх так „малоросів“, що ніяк не хотіли погодитися із самостійним виступом українців, бо вони, мовляв, „недержавна нація“. Такий аргумент у сокільській справі є лише показником невірності і фальшивого розуміння сокільської ідеї. Тому, не вважаючи на цей „протест“, справа самостійної участі українських соколів у адвизі була вирішена позитивно в президії все-сокільського адвизного комітету, головню завдяки членові президії побрат. Йосифові Тругляржові, якийшньому заступникові старости Чехословацької Сокільської Громади („Чехословенске обці соколске“).

VIII. Все-сокільський Адвиз був найважливішою подією в житті „Українського Сокола“. Своєю присутністю на цьому Адвизі українське сокільство заманіфестувало перед славянськими народами, що українці, не вважаючи на ту руїну, яку принесла їм світова війна, без осяду на те повенезення, якого вони зазнають, ще живуть і, дотримуючись заповіту Мирослава Тирша, працюють та борються за своє краще майбутнє. Правда, не багато було там українських соколів у порівнянні з сотнями тисяч чехословацького сокільства. Але кількість витворює обставини, а якість поодиноких самовідданих працівників на тлі загальної руїни є однакою внутрішніх сил нації, що після загосення тяжких ран виявляється й назовні.

Після цього „Український Сокіл“ протягом 5 літ брав участь у 32 повітових та окружних адвизах і руханкових академіях чехословацького сокільства, переважно в межах Тиршової Сокіл-

ської Округи. Крім того „Український Сокіл“ приймав участь у Красовому Сокільському Адвизі в Плані 4—6. липня 1929 р., на якому були заступлені соколи інших славянських народів та болгарські „юнаки“. І хоч на цьому адвизі було лише 13 українців, але вони пробуджували симпатії чехословацьких та югославянських соколів до змагань української нації.

Дня 15. лютого 1931 р. „Український Сокіл“ в Подєбрадах відсвяткував п'ятнадцять років своєї активної діяльності (фактично роковини припадали на 7. лютого). Підсумок цієї праці зафіксовано в книжечці на 60 сторінок друку п. з. „Український Сокіл“, з таким змістом: 1. О. Черняхівський: Проїдений шлях. 2. Д. Лісовський: Руханкова чинність Українського Сокола. 3. Ф. Мороз: Кілька уваг до праці Українського Сокола. 4. П. Труглярж: Основи сокільської ідеї. 5. А. В. Прагр: Сокільство і славянське зближення. 6. В. Куриленко: Свято Українського Сокола.

Нарешті 21. червня 1931. „Український Сокіл“, не вважаючи на свої порілілі ради внаслідок того, що в Українській Господарській Академії залишилось студентство лише останнього четвертого річника, — взяв участь у Красовому Сокільському Адвизі в Пардубіцах, де в тепер велика вистава тіловиховання і спорту. Приймало в цьому адвизі участь 13 побратимів з Подєбрад з Тиршової Сокільської Округи, 1 з Градця Кралове (побрат. П. Петренко) з Орлицької Округи й 1 із Ржевниць (побрат. М. Сорока) з Югманової Округи, отже разом 14 а і українським сокільським прапором. Чехословаки брали участь в п'ятих сокільських округ більше чотирьох тисяч з 56 прапорами і з хоругвами (сокільської кінноті). Росіяни, що мають осідок свого сокільського Союзу в Празі, не було, за виключенням їх представника Манюхіна. Особливо радісно вітала українських соколів у Пардубіцах українська колюнія, що складається з робітників, бушних вояків Української Галицької Армії, які тут зорганізовані в товариство „Самопоміч“ — філію „Самопоміч“ в Градці Кралове. Українські соколи морально підсилювали їх, бо їх становище внаслідок

неофіційних вимог адміністрації ваяти польські паси („Нансєнових пасів“ їм не дають), безробіття внаслідок кризи з другого й ворожої агітації з третього — дуже тяжке. Участь українців у адвизі дуже прихильно оцінила чехословацька преса.

Так живе і працює товариство „Український Сокіл“ в межах сокільської округи імені творця сокільської ідеї Мирослава Тирша. Хоч це товариство постійного складу своїх членів не мало та й не могло мати, бо побратими, побувши 4—5 років у Подєбрадах, змушені були покидати своє сокільське гніздо й пускатися у широкий світ шукати свого щастя і долі. — то проте праця в ньому ніколи не згасала й не припинялась. За весь час в рядах „Українського Сокола“ перебувало 114 дійсних членів. У сучасний мент їх залишилось менше 20. Але й вони, не вважаючи на свою малу кількість і на вимогу як можна шорше кінчити студії в Академії, а самовідданою старанням зробити на сокільському полі все, що тільки в їх силах і можливостях.

На весні цього року „Український Сокіл“ витворив у себе а молодий сокільський доріст (школярів від 6 до 12 років), що приймав участь у повітовому сокільському адвизі. В майбутньому цей доріст продовжатиме свою працю в рядах „Українського Сокола“ в Ржевничях. Треба сподіватися, що з цих дітей (7 хлопців і 5 дівчаток) виростуть віддані сокільській ідеї працівники.

6 надії на те, що буде дозволі приймати нових слухачів до Української Господарської Академії. Коли це станеться, то до „Українського Сокола“ в Подєбрадах прийдуть нові молоді сили і він ще а більшою зацікавленістю буде продовжувати свою працю, бо шлях його вже визначений. А коли цього не буде, то й ці 20 соколів за рік розлетяться по всіх кінцях світу. Але коли кожний з 114 побратимів, які велити й вилетять з подєбрадського сокільського гнізда, буде пам'ятати, що він є сокіл і буде на кожному кроці працювати згідно з сокільськими засадами, то працю „Українського Сокола“ треба оцінювати дуже поважно.

(Продовження буде.)

— Редукція цін на мужеську гардеробу актуальна. Згідно з оголошеною знижкою цін суконних матеріалів, повідомляє фірма **А. Виттель**, текстильні склади у Львові, вул. Рутівського 7, напроти катедр, що доставляють вибагану мужеську гардеробу на міру з першорядних безьських матеріалів у таких цінах: 1) ярипаркове швейтотне вбрання зол 130—, 2) візготне вбрання зол 160—, 3) весняно-осінній раглан зол 160—, 4) тренчкот зол 130— і т. д. Фірма **Виттель**, текстильні склади у Львові, вул. Рутівського ч. 7, одержала на теперішній сезон останні новості суконних матеріалів на жіночі плащі, костюми і сукні, які продає по дуже доступних цінах, а саме в наслідок пороблених цією фірмою в останнім часі корисних закупів у безьських фабриках. 2270 9—7

Студентські справи.

Управа кооперативи студентів ветеринарної медицини „Ватра“ у Львові у глибокому розумінні потреб та труднощів, з якими доводиться студентам часто зустрічатись на порозі вищих студій, спішить з інформаціями про засади студій та про умовини прийняття на Академію Ветеринарної Медицини у Львові.

Засади студій: Студії тривають 4 роки та 2 триместри (чвертьріччя) або 14 триместрів (один повільний рік має 3 триместри). План студій у-становлює 2 річні та 3 дипломові іспити, після яких кандидати одержують диплом ветеринарного лікаря, котрий уповноважує його виконувати лікарську практику на просторі цілої польської держави.

Умовини прийняття: Кандидати, котрі бажають вступити на перший рік студій, мають внести до ректорату подання в речинці між 13-им і 19-им вересня ц. р. До подання треба додати: 1) матуральне свідоцтво (з класичної або гуман. гімназії); 2) метрику уродження; 3) власноручно написаний опис життя; 4) документ, що стверджує, в якому відношенні є кандидат до військової служби; 5) посвідку, яка стверджує, що кандидат піддався оглядом лікарської комісії; 6) свідоцтво моральності (в разі перерви студій більше як один рік).

Хто переноситься з іншої високої школи, му-сить долучити до подання свідоцтво відходу.

Кандидати, котрі вносили подання у вище поданім речинці, зголосяться особисто в дні 22-го та 23-го вересня ц. р. до вступного іспиту в порядку, який буде поданий на таблиці оголошень. Іспит відбувається письменно та полягає на ствер-

дженні мінімальних відомостей з природи (зоо-логії, ботаніки, хемії та фізики), які кандидати вносили в гімназії.

Крім того всіх кандидатів обов'язують лікарські оглядини. Оглядини ті відбуватимуться в дні 12-го вересня перед спеціальною лікарською комісією.

Висота оплат буде подана пізніше.

По ближчі інформації звертатися письменно на адресу: „Ватра“, Львів, Зупинського 21. Особисто там-же в кожний вівторок від 12-тої до 14-ої вполудне, а від першого вересня також в суботі в таких самих годинах.

За Управу кооперативи студ. вет. мед. „Ватра“ у Львові: **Юрій Чайковський**.

Вища Школа Торговельна в Кракові.

Секція українських студентів Вищої Школи Торговельної в Кракові подає до відома, що вписи на В. Ш. Т. тривають від 1. вересня до 10. жовтня. До впису потрібні такі документи: свідоцтво зрілості, документ військовий і метрика. Оскільки хто не має ще матури, то може вписатися, як надзвичайний слухач, а після матури стає слухачем звичайним.

Кожний рік студій творить для себе цілість. Студії тривають 3 роки. Спеціалізуватися можна в таких відділах: 1. загально торговельний, 2. торговля зі Сходом, 3. педагогічний товарознавчий, 4. педагогічний, арифметика і кнітовість, 5. господарка самовільна. Спеціалізація починається щойно на році II-му.

Оплата річно 365 зол., яка є розложена на місячні рати: 5 рат по зол. 45, а 4 по зол. 35; крім цього вписове зол. 25, каса хорих зол. 10 і кожний іспит по зол. 6.

Ближчі інформації в часі ферій подає **Михайло Дябога**, Заліська Воля, п. Радимно, а в часі вписів на ліжурях **У. С. Г.** на університеті.

ЗА ВИДИ ОБСЛУГ:

Михайло Дябога, голова.

Юрій Мусій, секретар.

Дописи.

ДЕВЯТИР І ЛЮБИЧА ГРУШКА ПОВ. РАВА РУСЬКА. (Перепони в культурно-освітній праці). Другий рік равське староство ставить різні перепони у веденні освітньої

праці по наших читальнях, опертої на урядове затвердженні статутах. І коли мотивами попередніх заборон було: „представлення, мовляв, обтяжує матеріально місцеве населення, згодність потребує у вечірних годинах відпочинку, є сумні, чи людиність бажає собі представлення“ і т. п., то остання заборона звучить дослівно так: **Starostwo powiatowe w Rawie Ruskiej L. 138/wid/31. Rawa Ruska dnia 4. czerwca 1931 r. Do Zarządu Czytelni Proswity w Dziewięcierzu. Starostwo nie uwzględniło prośby z dnia 17. czerwca b. r. o udzielenie zezwolenia na urządzenie w Dziewięcierzu festynu i zabawy tanecznej w dniu 12. lub 9. lipca b. r., ponieważ obecne stosunki ekonomiczne nie przemawiają za urządzeniem zabaw. — Przeciw tej rezolucji wolno wniesć rekurs do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie przez tut. Starostwo w przeciągu dni 14. — Starosta powiatowy: Skarżyński.** Зміст заборони на виставу для чит. „Просвіта“ в Любичі Грушка умотивований дослівно як і для Деятира. Мусимо замітити, що та заборона звернена лише до всіх українських товариств в повіті, а зате усі польські товариства (стшельці і т. п.) улажують збірки, фестини та забави майже щотижді і для них тої заборони нема. Селяни равського повіту звертаються олею дорогою до компетентних урядових чинників, щоби вглянули в цю справу та поручили равському Старосту керувати перепон у веденні культурно-освітньої праці по наших товариствах. — **Один за всіх.**

† ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Евген Турбаський, відомий перед війною артист-малюв, ілюстратор українських видавництв, в останніх часах член редакції „Дзеники Людового“, помер 25. ц. м. в санаторії Каса Хорих у Львові. В. Й. П.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 27. VII 1931 р. масло експортне і десертне ціна 3-70 зол., літра молока 23—24 сот., літра сметани 1-20 зол., коша яєць 4-60 зол. На масло тенденція знижкова.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Вівторок, 28. липня, година 7. і 9. веч. „Веселий Вечір витас вас“, ревія театру „Веселий Вечір“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукові філми: „Парижанка“ та „Маскота“.

КАСІНО: Звукова філма: „Засуджений зі Стамбулу“ (Веті Амман).

КОЛЬОСЕЙ: „Б. Джонес злодійом“ та „Лянарі кохання“.

ПЕВ: Звукова філма: „Хатина вуйка Тома“.

МІРУСЕНЬКА: Звукові філми „Приборкання пугачика“ (Клара Бов) та „Молоді орли“.

ОДЯЗ: Звукова філма: „По заході сонця“.

ПІЛІС: Звукова філма „Морська літарія“ та „Серія на якорі“.

ПІМ: Звукова філма „Ромкомі небезпечки“ (Гарольд Льюїс).

ПІСМІЖ: „В обороні честі“ (Том Міко) та звукові додатки.

ХІМЕРЯ: Звукова філма: „Наддунайський вальс“ (Гарі Лідже) та звуков. дод.

СТИЛЕВ: З приводу реконструкції ліно нечине.

УТІХ: „Донька вождя“ (Фред Томсон) та „Лілий чар“ (Джон Гілберт).

Програма радіо.

Вівторок, 28. липня 1931.

Братислава (278,8) 14-30 Концерт радіоорх. Бресля (325) 14-45 Місто чи село? рецитали. 18-00 Культура села і міста, діяльог. **Брно (341,7)** 12-30, 13-05 Радіоорхестра. **Гамбург (372,2)** 22-35 Танці і марші з опереток. **Стокгольм (435,4)** 19-30 Концерт радіоорхестри. **Рим (441,2)** 17-30 Концерт солістів. **Прага (486,2)** 20-15 Речиталь скрипки. **Міліно (500,8)** 21-00 Симфонічний концерт. **Відень (516,4)** 20-30 Вечір Шуберта і Штрауса. 22-00 Джек Будапешт (550,5) 12-05 Циганська орхестра. 17-20 Концерт солістів. **Харків (937,5)** 15-00 Концерт для дітей. **Москва (1451)** 20-30 Відчит.

Середа, 29. липня 1931. р.

Кенісберг (207,1) 21-10 Година Шумана **Моравська Острава (263,4)** 12-30 Концерт радіоорхестри 18-30 Скрипка.

вий речиталь **Степанка. Брно (341,7)** Попух. конц. радіоорх. **Льондон (356,3)** 21-00 Камеральна музика. **Гамбург (372,2)** 16-00 Година Шумана **Букарешт (394,2)** 21-00 Флетово солю. 22-15 Скрипковий речиталь **Коганова. Берлін (419)** 19-30 Філософічні розмови. **Стокгольм (435,4)** 20-00 Концерт солістів. **Лянгенберг (472,4)** Вечір Вагнера. **Прага (486,2)** 18-25 Інтелектуальна крила моходи. 21-00 Скрипка. речиталь **Вітовської. Відень (516,4)** 12-40—14-00 Легкий концерт квартету для Черда. **Рига (524,5)** 21-30—22-00 Циганські пісні. **Мінхен (532,9)** 17-05 „Льонгенгрін“, опера Вагнера. **Будапешт (550,5)** 12-05 Полудневий концерт. 21-15 Циганська музика. **Харків (937,5)** 19-00 Відчит. 20-00 Концерт. **Калонісбург (1153,8)** 22-10 Вечір Мендельсона.

Львівське радіо.

Вівторок, 28. липня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Варш. час. 12-10 Концерт в п'ят грам. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-10, 16-00, 16-35, 17-25, 19-20 Музика з грам. плит. 15-25 Відчит в Варшаві. 16-15 Авдіція для наймолодших 16-50 Відчит в Варшаві. 17-35 Відчит в Вільні. 18-00 Концерт в Варшаві. 19-00 Веселина. 19-55—20-15 Трансмісія в Варшаві. 20-15 Трансмісія концерту з Лондону. 21-00—21-35 Трансмісія в Варшаві. 21-35 Продовження концерту в Лондону. 23-00—24-00 Музика з Варшаві.

Середа, 29. липня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Варшавський час. 12-10 Концерт в грам. плит. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-10, 16-30, 17-10 Музика з грам. плит. 15-25 Відчит в Вільні. 16-00 Програма для дітей. 16-50 Відчит в Варшаві. 17-35 Відчит в Кракова. 18-00 Легка музика з Варшаві. 19-00 Веселина. 19-20 Літературна гутірка. 19-40—21-30 Трансмісія в Варшаві. 21-30 Слухайте „Останній лет капітана Барна“. 22-00—22-25 Трансмісія в Варшаві. 22-30—24-00 Музика з Варшаві.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

АДВОК. КАНДИДАТ в 4-літ. адвокат. практикою при пов. суді шукає з 1/9 ц. р. місця в адвоката — Зголошення до Адміністрації „Діло“ під „Я. О.“. 83 3—10

ПРОДАМ 3-поверхову каменицю з більшим кількім мешканцями; дохід місячно 1200 зол., на дуже догодних умовах. Відомість: Лісна 19, м. 15, у власника. 88 3—3

ГОДИННИКИ, світової слави, прецизійні, Omega, Zenith, Longines. — модну БІЖУТЕРІЮ, прегарне СРІБЛО поручає дешево і на догодних умовах **Домбровські і Розважівські** — Львів, Академічна 2. 1447 23-2

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулінського 11а — Тел. 20-54. — Ціни фабричні. 30 8—7

ОКАЗІЯ. Нова камениця, комфорт, 12 літ вільна від податків, чистий виск 18 проц. від вилуку 4.000 ам. дол. 15 хвилин від пл. Маріївської. — Відомість з чистоти: Львів, вул. Валува ч. 5. Склад п. Павловського. 101 2—10

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятих літ з найліпшої сторони знає фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Маріївська ч. 5. 1538

ПОШУКУЄТЬСЯ старшого чоловіка загідної вдачі, як доглядача до хворого, який є також загідний. Для доглядачого ціле утримання і платня по умові. — Оферти з описом життя, потверджені догідним парохіальним урядом, на адресу: Дорожницька, Мізунь, п. Вигода. 98 3—5

МУЗИКАЛІЯ. „ТАНОК ЛЮБЧИКА“ на фортеп'яні Безжорнаваго, — в продажі 1 зол. 107 1—5

ГАРНА соняшна кімната до винайму зараз. — Грушвацька 8, партер. 108 1—2

СІРОТА по свашеннику, в середнім віці, пошукує місця до управи дому в місті або на селі, до ведення станції, або до одної двох осіб; займається також домашнім міським господарством. — Вимоги скромні. — Зголошення: Nowy Sącz — Skrzynka pocztowa 183. 110 1—3

РУТИНОВАНИЙ КОНЦИПІЕНТ, поручаючи листи, пошукує зараз місця в адвокатській канцелярії. — Ласкаві оголошення приймає з чистоти адвокат **д-р Мулярський** у Тлустім. 111 1 1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст неуг. легенів, серця і мозку

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

КОНКУРС.

Управа Монастиря С. С. Василіанців у Яворові оголошує отрим конкурс на посаду учителя предметів педагогічних, географії і німецької мови. — Зголошення висилати на адресу: Монастир С. С. Василіанців у Яворові. 99 2—3 Управа.

Рівенська Українська Гімназія

запрошує кваліфікованих учителів української мови, природи й руханки (снів) Удокументовані подання приймає до 10. серпня Дирекція. Скарбовий явуз. 3 109 1—3

МЕБЛІ

тапicerовані, отомані, канани і фотелі, матраци з волосіння і морської трави, скринькові і позові ліжка, салонні гарнітури та тапчані поручає найдешевше за готівку і на догодних умовах **Магазин меблів СТАЯЛІ І С-НА** Львів, Казимірівська 28. Тел. 64—13. 106 1—5